

Charakterystyka pracy w j. polskim

W sporcie warunkiem koniecznym do uzyskania wysokiego poziomu jest posiadanie uzdolnień do gry (talentu). W odpowiednich warunkach, w ciągu 8-10 letniego procesu treningowego, są one przekształcane w umiejętności oraz dyspozycje i wtedy zawodnicy o ukształtowanych profilach kompetencji zaczynają brać udział we współzawodnictwie klasyfikowanym. Uzdolnienia sportowe, podobnie jak inne, są wartością unikalną, są wrodzone i konieczne wydaje się być odpowiednie zarządzanie nimi. Istotna jest też walka o talenty w sporcie, która, w obliczu globalizacji i różnych jej przejawów, staje się coraz trudniejsza, ale też coraz istotniejsza. Firmy sportowe bowiem, podobnie jak inne firmy, przewagę konkurencyjną uzyskują m.in. poprzez wysokie kompetencje swoich pracowników (np. sportowców), a te kształtowane są właśnie na bazie uzdolnień.

Główną przesłanką dla podjęcia badań w obszarze zarządzania talentami w sporcie były z jednej strony studia literatury na ten temat, a z drugiej, przekonanie, że jest to bardzo istotny aspekt teoretyczny i praktyczny, w którym leży bardzo duży potencjał w kontekście rywalizacji krajowej i międzynarodowej pomiędzy organizacjami sportowymi.

Specyficzne dla sportu jest to, że zarządzanie talentami możemy odnieść zarówno do ukształtowanych pracowników (sportowców, trenerów, menedżerów), jak i w odniesieniu do utalentowanych dzieci i młodzieży. W drugim przypadku mówimy wtedy o zarządzaniu talentami w kontekście systemu. Właśnie ten obszar stał się podstawą dla rozważań w ramach niniejszej dysertacji.

Bezpośrednią inspiracją były przeprowadzone w 2010 roku badania pilotażowe, które zostały opisane w rozdziale drugim, a które pokazują, jak duży potencjał w zakresie rozwoju talentów sportowych wśród dzieci i młodzieży leży w osobach i instytucjach, które znajdują się w ich bliskim otoczeniu, i które mają pośredni lub pośredni wpływ na ich rozwój. Dlatego też badania i przemyślenia poszły w kierunku próby odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób systemowo można wspierać rozwój talentów sportowych i to stanowi główny problem naukowy niniejszej pracy. Celem dysertacji natomiast, wynikającym bezpośrednio z analizy powyższego problemu, jest identyfikacja stanu wiedzy na temat rozwoju talentu sportowego, analiza praktycznych rozwiązań (istniejących elementów systemu) i na tej podstawie, zaproponowanie modelu wspierania rozwoju talentów sportowych.